На основу члана 315. тачка 3. Устава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, Председништво Социјалистичке Федеративне Републике Југославије издаје

Указ о проглашењу Закона о ратификацији конвенције Међународне организације рада бр. 135. о заштити и олакшицама које се пружају представницима радника у предузећу

Проглашава се Закон о ратификацији Конвенције Међународне организације рада бр. 135. о заштити и олакшицама које се пружају представницима радника у предузећу, који је усвојила Скупштина СФРЈ, на седници Већа република и покрајина од 15. децембра 1982. године и на седници Савезног већа од 30. децембра 1982. године.

П бр. 229
30. децембра 1982. године
Београд

Председник
Председништва СФРЈ,
Петар Стамболић, с.р.

Председник
Скупштине СФРЈ,
Раиф Диздаревић, с.р.

Закон о ратификацији Конвенције Међународне организације рада бр. 135 о заштити и олакшицама које се пружају представницима радника у предузећу

Закон је објављен у "Службеном листу СФРЈ", бр. 14/82 од 31.12.1982. године.

Члан 1.

Ратификује се Конвенција Међународне организације рада бр. 135 о заштити и олакшицама које се пружају представницима радника у предузећу која је усвојена 23. јуна 1971. године на 56. заседању Генералне конференције Међународне организације рада.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српскохрватском језику, гласи

КОНВЕНЦИЈА БРОЈ 135

КОНВЕНЦИЈА О ЗАШТИТИ И ОЛАКШИЦАМА КОЈЕ СЕ ПРУЖАЈУ ПРЕДСТАВНИЦИМА РАДНИКА У ПРЕДУЗЕЋУ

Генерална конференција Међународне организације рада, коју је сазвао Административни савет Међународног бироа рада, одржала је 56. заседање у Женеви 2. јуна 1971. године.

Имајући у виду одредбе Конвенције о праву на организовање и колективно преговарање, 1949, којима се предвиђа заштита радника од аката антисиндикалне дискриминације у погледу запошљавања,

Сматрајући да је пожељно да се ове одредбе допуне у односу на представнике радника,

Пошто је одлучила да у оквиру тачке 5. дневног реда заседања усвоји неке предлоге у вези са заштитом и олакшицама које се пружају представницима радника у предузећу, и

Пошто се сагласила да ови предлози буду изложени у форми међународне конвенције, усвојила је на дан 23. јуна 1971. године следећу конвенцију, под називом Конвенција о представницима радника, 1971.

Члан 1.

Представници радника у предузећу уживају ефикасну заштиту од сваког поступка који је штетан по њих, укључујући и отпуштање, због њиховог статуса или активности као представника радника или чланства синдиката или учешћа у синдикалним активностима, ако поступају у складу са важећим законима или колективним споразумима или другим заједнички договореним аранжманима.

Члан 2.

1. Представницима радника у предузећу дају се одговарајуће олакшице како би им се омогућило да брзо и ефикасно обављају своје функције.

2. С тим у вези, треба водити рачуна о карактеристикама система односа у индустрији земље и о потребама, величини и могућностима заинтересованог предузећа.

3. Пружање тих олакшица неће умањити ефикасно пословање одговарајућег предузећа.

Члан 3.

За сврхе ове конвенције, изразом "представници радника" означавају се лица која су националним законима или у пракси призната као таква, без обзира на то да ли су:

а) синдикални представници, односно представници које је именовао или изабрао синдикат или чланови тих синдиката, или

б) изабрани представници, односно представници које су слободно изабрали радници предузећа у складу с одредбама националних закона или прописа или колективних споразума, чије функције не обухватају активности које су признате као искључиви прерогатив синдиката у одговарајућој земљи.

Члан 4.

Националним законима или прописима, колективним споразумима, арбитражним одлукама или судским пресудама може се одредити тип представника радника који ће имати право на заштиту и олакшице предвиђене овом конвенцијом.

Члан 5.

Кад у истом предузећу постоје и синдикални представници и изабрани представници, предузеће се, по потреби, одговарајуће мере да се постојање изабраних представника не користи за угрожавање положаја заинтересованих синдиката или њихових представника и да се подстакне сарадња између изабраних представника и заинтересованих синдиката и њихових представника о свим одговарајућим питањима.

Члан 6.

Примена одредаба ове конвенције може се обезбедити националним законима или прописима или колективним споразумима или на било који други начин, у складу са националном праксом.

Члан 7.

Обавештења о формалној ратификацији ове конвенције достављају се генералном директору Међународног бироа рада, ради регистрације.

Члан 8.

1. Ова конвенција обавезује само оне чланице Међународне организације рада чије је ратификације регистровао генерални директор.

2. Конвенција ступа на снагу 12 месеци од дана када је генерални директор регистровао ратификације две чланице.

3. После тога, ова конвенција ступа на снагу за сваку чланицу 12 месеци од дана регистровања њене ратификације.

Члан 9.

1. Чланица која је ратификовала ову конвенцију може да је откаже после истека 10 година од дана кад је конвенција први пут ступила на снагу актом који се доставља генералном директору Међународног бироа ради регистрације. То отказивање ступа на снагу по истеку једне године од дана његове регистрације.

2. Свака чланица која је ратификовала ову конвенцију и која, у року од годину дана од истека десетогодишњег периода поменутог у претходном ставу не искористи право

отказивања предвиђено у овом члану, биће обавезна за следећи период од десет година под условима предвиђеним у овом члану.

Члан 10.

1. Генерални директор Међународног бироа рада обавештава све чланице Међународне организације рада о регистрацији свих ратификација и отказивања које су му чланице Организације доставиле.

2. Приликом обавештавања чланица Организације о регистрацији друге ратификације која му је достављена, генерални директор ће скренути пажњу чланицама Организације на датум ступања Конвенције на снагу.

Члан 11.

Генерални директор Међународног бироа рада, сходно члану 102. Повеље Уједињених нација, доставља генералном секретару Уједињених нација, ради регистрације, потпуне податке о свим ратификацијама и отказивањима које је он регистровао сагласно одредбама претходних чланова.

Члан 12.

Кад то буде сматрано потребним, Административни савет Међународног бироа рада поднеће Генералној конференцији извештај о примени ове конвенције и испитаће да ли је пожељно да се у дневни ред конференције уврсти питање његове целовите или делимичне ревизије.

Члан 13.

1. Ако конференција усвоји нову конвенцију којом се ревидира ова конвенција у целини или делимично, онда, ако новом конвенцијом друкчије није предвиђено:

а) ратификовање од стране једне чланице нове конвенције којом се врши ревизија повлачи ipso jure непосредно отказивање ове конвенције, упркос горе наведеним одредбама члана 9. ако и када нова конвенција којом се врши ревизија ступи на снагу,

б) од дана ступања на снагу нове конвенције којом се врши ревизија, ова конвенција престаје да буде отворена за ратификацију од стране чланица.

2. Ова конвенција у сваком случају остаје на снази у свом садашњем облику и садржају за оне чланице које су је ратификовале, а нису ратификовале конвенцију, којом се врши ревизија.

Члан 14.

Верзије текста ове конвенције на енглеском и француском језику једнако су пуноважне.

Горе наведени текст је аутентичан текст Конвенције коју је прописно усвојила Генерална конференција Међународне организације рада на 56. заседању, одржаном и закљученом 23. јуна 1971. године у Женеви.

У потврду чега су 30. јуна 1971. године потписали

Председник Конференције,
Pierre Waline, с.р.

Генерални директор
Међународног бироа рада,
Wilfred Jenks, с.р.

Текст Конвенције који је овде изложен представља веродостојну копију текста коју су својим потписима ауторизовали председник Међународне конференције рада и генерални директор Међународног бироа рада.

Потврђује се да је копија веродостојна и потпуна,

За генералног директора
Међународног бироа рада

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СФРЈ".